

ע"פ 41264/12/19 - משה אביר נגד DESTA TEFAMARIAM, אביב אספרסו בר

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 41264-12-19

ניתן ביום 29 דצמבר 2019

המערער

משה אביר

המשיבים

1. DESTA TEFAMARIAM
2. אביב אספרסו בר

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו (סע"ש 38865-08-17, מיום 21.11.2019) במסגרתה קבעה השופטת שגית דרוקר שלא לפסול עצמה מלדון בתביעתו של DESTA TEFAMARIAM (להלן: **מר טספמרים**).

רקע רלוונטי לערעור

2. בבית הדין האזורי מתנהלת תביעתו של מר טספמרים נגד אביב אספרסו בר (להלן: **המשיבה**), ונגד משה אביר (להלן: **המערער**). מר טספמרים טוען, שעבד במשך כ-3 שנים בעבודות ניקיון במשיבה. מר טספמרים תובע תשלומים המגיעים לו כעובד, ובין היתר תוספות שכר המגיעות לו מכח תחולת צו ההרחבה בענף הניקיון. בנוסף מר טספמרים טוען, כי המערער הוא הבעלים של המשיבה, ועל כן הוא תובע ממנו פיצוי על התנהלות לא-חוקית כבעלים של המשיבה.

3. במסגרת ההליך בבית הדין האזורי הגישו הצדדים בקשות שונות. ביום 28.4.2018 ביקש המערער מבית הדין למחוק את סעיף 59 לתצהיר מר טספמרים, או לחילופין להתעלם מהסעיף לחלוטין, בנימוק שהסעיף נכתב באותיות קטנות, אשר אינן ניתנות לקריאה (להלן: **בקשת המערער למחיקת סעיף בתצהיר**). השופטת דרוקר קבעה כי הבקשה תדון במסגרת דיון ההוכחות.

4. ביום 21.11.2019, במסגרת דיון הוכחות, ביקש המערער שהשופטת דרוקר תפסול את עצמה מלדון בתיק (להלן: **בקשת הפסלות**). המערער טען כי שני טעמים עומדים ביסוד בקשת הפסלות: האחד, קיומו של "יחסים מיוחדים" בין השופטת דרוקר לבא כוחו של מר טספמרים, עו"ד ליאב עמר (להלן: **עו"ד עמר**). הטעם השני

הוא, השופט דרוקר אינה יכולה לדון בתביעה, משום שגיבשה את עמדתה בתביעה עוד בטרם השמיע המערער את טענותיו בפני בית הדין.

5. כאמור לעיל, בהחלטתה דחתה השופטת דרוקר את בקשת הפסלות, וקבעה כי המערער לא הציג נסיבות אובייקטיביות להיווצרות חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. השופטת דרוקר הוסיפה, כי עיקר טענותיו של המערער מופנות כלפי החלטתה בבקשת המערער למחיקת סעיף בתצהיר, אשר אין בה כשלעצמה הצדקה לקבלת בקשת הפסלות. בנוסף לכך קבעה השופטת דרוקר כי המערער לא הוכיח קיומו של קשר בינה לבין עו"ד עמר, ומכאן שגם אין בטענה זו כדי להצדיק את פסילתה.

6. לשלמות התמונה יצוין כי לאחר מתן ההחלטה בבקשת הפסלות, ביקש המערער להפסיק את דיון ההוכחות לשם הגשת ערעור בנוגע לכך, אולם השופטת דרוקר קבעה כי אין מניעה מלהמשיך לקיים את הדיון, וצינה ש"בית הדין לא מוצא כרגע סיבה להפסיק את הדיון, אולם המבקש רשאי לערער לבית הדין הארצי על ההחלטה ובמידת הצורך יפסל הפרוטוקול ככל שבית הדין הארצי ידון בכך".

7. בערעור שלפניי חוזר למעשה המערער על עיקר טענותיו, כפי שהוצגו על ידו בפני בית הדין האזורי, ולפיהן ישנם יחסים מסחריים בין השופטת דרוקר לעו"ד עמר, וכי ישנה חריצת דין בתיק בטרם שמיעת הראיות.

8. המשיבים לא הגישו תגובתם לערעור הפסלות.

דין והכרעה

9. לאחר עיון בטענות המערער, בתיק בית הדין האזורי ובכלל החומר שבתיק, אני סבורה כי דין הערעור להידחות, מאחר שלא שוכנעתי כי בעניין שלפניי "קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט" כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969.

10. הכלל הוא כי הוכחת עילת פסלות מחייבת ראיות משמעותיות, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (עפ"ס (ארצי) 31944-03-12 מורנגשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ (4.4.2012)). כן נקבע כי עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (עפ"ס (ארצי) 57019-01-11 חן - בן עליזה חן ושות', משרד עורכי דין (21.2.2011)). יתרה מכך, השופט היושב בדיון מוחזק כשופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. מכאן הכלל לפיו יש לתת משקל רב לעמדת השופט הדן בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתו אלא במקרים קיצוניים בלבד (עפ"ס (ארצי) 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - מאירי (26.1.2012)).

11. במקרה שלפניי, השופטת דרוקר סברה שאין בסיס לבקשת הפסלות של המערער, ובהתאם לכך היא דחתה את הבקשה לפסילתה. השופטת דרוקר ציינה כי עיקר טענותיו של המערער מופנות כלפי ההחלטה בבקשת המערער למחיקת סעיף בתצהיר. לא מצאתי טעם להתערב בהחלטתה של השופטת דרוקר ביחס לטענה זו. הכלל הוא, כי החלטות דיוניות הניתנות על ידי שופט במסגרת ההליך המשפטי אינן מהווה כשלעצמן ביסוס לעילת הפסלות ולא מצאתי טעם המצדיק לסטות מכך במקרה דנן (ראו ע"פ 3504/92 אריה הלפרן נ' ...).

מדינת ישראל (28.10.1992); ע"פ 7316/16 משה יפת נ' מדינת ישראל (20.09.2016); ע"פ 5/17 חסן אלגדאמין נ' מדינת ישראל (09.01.2017).

12. המערער העלה טעם נוסף לביסוס טענת הפסלות, והוא קיומו של קשר מסחרי בין השופטת דרוקר לעו"ד עמר. בהחלטתה קבעה השופטת דרוקר, כי היא אינה מודעת לקשר ש"נרקם" בינה לבין עו"ד עמר, וכי המערער לא הוכיח קיומה של קשר כזה, ולא הבהיר את טיבו, ומכאן שלא הוכיח את עילת הפסלות. לפיכך, נפסק על ידי השופטת דרוקר כי אין כל חשש למשוא פנים ואין הצדקה לפסילתה מלדון בתיק. אף ביחס לטענה זו, אשר נטענה בעלמא, לא מצאתי יסוד המצדיק התערבות בהחלטת השופטת דרוקר.

13. נוכח כל האמור לעיל, דינו של ערעור הפסלות להידחות.

14. **סוף דבר** - הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיבים, אין צו להוצאות.

5129371

5ניתן היום, א' טבת תש"פ (29 דצמבר 2019) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.